

«Γυάλινες, ξύλινες, χάρτινες... και άλλες ιστορίες»

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Με τον τίτλο «Γυάλινες, ξύλινες, χάρτινες και άλλες ιστορίες» κυκλοφόρησε αυτές τις μέρες ένα νέο βιβλίο της Έλλης Παιονίδου, γραμμένο για σας φίλοι μου.

Δροσερό κι ευχάριστο το βιβλίο περιέχει ιστορίες γεμάτες χιούμορ που μπορεί να διασκεδάσει και μικρούς και μεγάλους.

Πρωταγωνιστές του είναι διάφορα αντικείμενα όπως η γραφομηχανή, το τραπέζι, η τσαγέρα, η ομπρέλα, το μαξιλάρι κ.α., που ζωντανεύουν, μιλούν, ζηλεύουν και γενικά συμπεριφέρονται αν-

θρώπινα.

Την εικονογράφηση του βιβλίου έκανε η Χριστίνα Β. Νέλλα.

Από το βιβλίο γυάλινες, ξύλινες, χάρτινες και άλλες ιστορίες είναι και η σημερινή μας ιστορία, σαν μια πρώτη γεύση γνωριμίας μαζί του.

Το σκίτσο του σημερινού κειμένου είναι από τη σκιτσογράφο μας Ανδρούλα Εμπεδοκλέους.

«Οι κυρίες της αυλής»

— Καλέ, καλέ γειτόνισσες, ελάτε, να δείτε αυτή την καινούργια... ούτε όνομα έχει ούτε κρατάει η σκούφια της... Κι ήρθε και θροιάστηκε στην αυλή μας, μια αυλή καθώς πρέπει...

Μεγάλη αναταραχή στην αυλή της κυρά Καλλιόπης. Όλες οι γλάστρες στη σειρά περιεργάζονται την καινούργια γλάστρα που μόλις εγκαταστάθηκε πιο πέρα. Είναι μια γλάστρα μ' ένα φυτό μικρούλι, κιτρινιάρικο σαν αρωστημένο. Μοιάζει λιγάκι με μπεκόνια αλλά μπεκόνια δεν είναι. Ούτε βασιλικός δεν είναι βέβαια γιατί τα φύλλα του δεν έχουν το παραμικρό άρωμα. Ούτε γεράνι ούτε γιασεμί, ούτε κανένα από τα καθωσπρέπει φυτά που έχει την τιμή να φιλοξενεί η αυλή της κυρά Καλλιόπης. Γι' αυτό, όπως συνηθίζεται, όλες οι γλάστρες γύρισαν περιφρονητικά την πλάτη στην καινούργια, μέχρι που νάρθουν νεώτερες πληροφορίες, για την καταγωγή της.

— Ζζζζζ ζζζζζ, είπε η μέλισσα κι άρχισε τις πρωινές της επισκέψεις την άλλη μέρα μόλις χάραξε. Η μέλισσα είναι ας πούμε ο ταχυδρόμος των φυτών. Παίρνει και φέρνει τα νέα πιο γρήγορα κι από τον αέρα που φυσά.

— Καλέ κυρία μέλισσα μήπως ξέρετε από πού κατάγεται αυτή εκεί η καινούργια, ρώτησε η ορτάνσια, δείχνοντας με την άκρη του ματιού της νέα γλάστρα.

— Δεν έχω καθόλου καιρό είπε η μέλισσα. Πρέπει να βιαστώ, να πάρω το μέλι στην κυψέλη γιατί πλησιάζει χειμώνας και τι θα γίνουμε χωρίς φαγητό....

— Τότε κι εγώ δεν σου επιτρέπω να πάρεις το μέλι από τα λουλούδια μου είπε η ορτάνσια.

«Είσαι μια κακομαθημένη, μια φαντασμένη και δεν σε χωνεύω, είπε μέσα της η μέλισσα». Τι να κάνει όμως που την χρειάζεται την ορτάνσια όπως ακρι-

βώς ο εργάτης χρειάζεται τα χρήματα του εργοστασιάρχη κι αναγκάζεται να του δουλεύει.

— Καλά, τι έλετε να της πω; ρώτησε η μέλισσα.

— Να μάθει από πού ξεφύτρωσε. Είναι από αριστοκρατική οικογένεια ή μήπως είναι κανένα παλιόχορτο που βλάστησε μονάχο του και προσποιείται πως είναι από σόϊ.

Η μέλισσα πλησίασε την καινούργια γλάστρα και περιεργάστηκε καλά το φυτό. Δεν μπορούσε σ' αλήθεια ούτε εκείνη να καταλάβει με όλο που γνωρίζει τα φυτά και τα λουλούδια όσο κανένας. Το φυτό αυτό έμοιαζε μα-ραμένο κι άρρωστο.

— Με συγχωρείτε, είπε

— Με αεροπλάνο, έρχομαι από την Αφρική, είπε η καινούργια γλάστρα. Εκεί ξέρετε έχουμε πολλή ζέστη, δεν είμαι συνηθισμένη σ' αυτό το κλίμα και φαίνεται κρύωσα.

— Νάτα, δεν σας τάλεγα εγώ; είπε θριαμβευτικά η ορτάνσια. Από την Αφρική. Πω πώ, πώς τους σιχαίνομαι αυτούς τους μαύρους... Και τίναξε με αηδία το σγουρό της κεφάλι με τα ροζ λουλούδια.

Οι άλλες γλάστρες πολύ θα τόθελαν εδώ που τα λέμε να πιάσουν στην κουβέντα την καινούργια, να μάθουν λίγα νέα από το μεγάλο και συναρπαστικό της ταξίδι. Είναι τόσο πληκτικό να ζεις μια ολόκληρη ζωή στην αυλή της

— Ζζζζζ, Ζζζζζ έκανε η μέλισσα το άλλο πρωί, πετώντας από φυτό σε φυτό.

— Ω, καλημέρα, καλημέρα σ' όλες σας, είπε η καινούργια γλάστρα, μόλις ξεπλύθηκε στην πρωινή δροσιά. Είχε ξεκουραστεί και είχε αποκτήσει το κέφι της.

Οι ντόπιες γλάστρες ξαφνιάστηκαν και κοίταξαν η μια την άλλη. Ύστερα όλες μαζί γύρισαν στην ορτάνσια. Εκείνη τινάχτηκε, έφτιαξε το φόρεμα της, διόρθωσε τα λουλούδια της που είχαν κάπως τσαλακωθεί με τον νυχτερινό ύπνο και μετά χαμοουρήθηκε....

— Μπα, τόσο πρωί ξυπνάνε οι μαύροι στην Αφρική, είπε με κακία.

Η καινούργια γλάστρα δεν κατάλαβε φαίνεται το πείραγμα γιατί απάντησε εντελώς αθώα:

— Στην Αφρική όπως και αλλού οι άνθρωποι ξυπνάνε όποια ώρα τους κάνει κέφι.

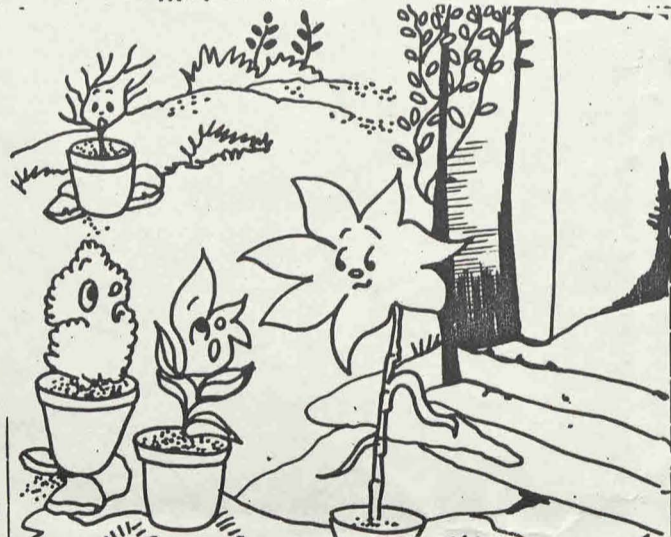
— Και ποιός σου είπε ότι εμένα μου κάνει κέφι να με ξυπνάς από τα χαράματα; είπε η ορτάνσια οργισμένη.

— Ω, λυπάμαι, νόμισα πως είχατε ήδη ξυπνήσει, γι' αυτό είπα καλημέρα, είπε η καινούργια γλάστρα που είχε σ' αλήθεια στενοχωρηθεί. Με συγχωρείτε....

— Έπρεπε να το καταλάβουμε πως δεν μπορεί να μάθει κανείς τρόπους σε μια χώρα σαν την Αφρική, που είναι γεμάτη μαύρους, συνέχισε η ορτάνσια χωρίς να την προσέξει.

Οι άλλες γλάστρες ένοιωσαν πραγματικά άσχημα με την συμπεριφορά της ορτάνσιας.

Πρώτη φορά είχε παραφερθεί έτσι. Η καινούργια γλάστρα δεν θέλησε να δώσει συνέχεια στον καυγά. Απόμεινε σιωπηλή στη γωνιά της. Ένοιωθε πολύ πληγωμένη. Δεν μιλούσε σε κανένα, κοιμόταν και ξυπνούσε μονάχη της. Μόνο η μέλισσα, που είναι από τη φύση της καλόψυχη την χαιρέτούσε κάθε μέρα ευγενικά.

όσο πιο ευγενικά μπορούσε. Μα η καινούργια γλάστρα φαινόταν να κοιμάται... Κυρία, με συγχωρείτε... από πού είστε;

— Ναι; ναι; έκανε η καινούργια γλάστρα. Ω, ξέρετε δεν αισθάνομαι πολύ καλά, έρχομαι από μεγάλο ταξίδι και είμαι ακόμα λιγάκι ζαλισμένη....

— Ακούτε, ακούτε, έρχεται από μεγάλο ταξίδι είπε η ορτάνσια. Βάζω στοίχημα πως έρχεται από την Αφρική, από το σπίτι κάποιου μαύρου....

— Μπα, πώς ταξιδέψατε, με πλοίο, με αεροπλάνο ή με αυτοκίνητο, ξαναρώτησε η μέλισσα για να μπορέσει να καταλάβει πόσο μακριά είναι η πατρίδα της καινούργιας γλάστρας.

κυρά Καλλιόπης και να μην ακούς τίποτ' άλλο από τις ανοησίες της ξιπασμένης της ορτάνσιας. Ωστόσο είναι πολύ δύσκολο σε μια μικρή κοινωνία να κάνει κανείς κάτι άλλο, πέρα απ' αυτά που συνηθίζονται. Με δυο λόγια είναι δύσκολο να πει κανείς τα σūκα σūκα και τη σκάφη σκάφη. Πρώτα απ' όλα φοβάται μην τον θεωρήσουν κουτό. Ύστερα ο καθένας τρέμει μήπως και μείνει έξω από την παρέα όλων των άλλων. Έτσι όλες οι γλάστρες προσποιήθηκαν πως ξέχασαν την παρουσία της καινούργιας και την άφησαν στην ησυχία της. Άλλο που δεν ήθελε κι εκείνη, να πάρει ανενόχλητη ένα υπνάκο.

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Έλλη Παιονίδου γεννήθηκε στη Βάσα Κοιλανίου. Μεγάλωσε στη Λεμεσό και σπούδασε Οικιακή Οικονομία στη Χαροκόπειο Σχολή στην Αθήνα.

Ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία και συνεργάστηκε για πολλά χρόνια με εφημερίδες, περιοδικά, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Γράφει ποίηση, θέατρο, διήγημα, δοκίμιο. Έργα της μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες.

Έχει γράψει πολλά βιβλία για μεγάλους

Τα βιβλία της για παιδιά είναι:

- 1) Οι περιπέτειες του χιπ - χοπ
- 2) Τα δύο αδέρφια και το μαύρο ποτάμι
- 3) Παιδικές ιστορίες και
- 4) Γυάλινες, ξύλινες, χάρτινες και άλλες ιστορίες.

— Ζζζζζ καλημέρα σας.

— Καλημέρα κυρία μέλισσα, έλεγε μονάχα η καινούργια γλάστρα και ξαναβυθιζόταν στη σιωπή της.

Αυτή η ψυχρή ατμόσφαιρα συνεχίστηκε για μερικές μέρες. Ξαφνικά ένα πρωί όλες οι γλάστρες ξύπνησαν από ένα δυνατό και ευχάριστο άρωμα.

Όχι μονάχα μια μέλισσα αλλά ένα ολόκληρο σμήνος απ' αυτές μαζεύτηκαν κι έψαχναν από πού έρχόταν εκείνο το υπέροχο άρωμα. Το ίδιο και οι πεταλούδες, κίτρινες, κόκκινες και χρυσαφίδες, όλες έτρεξαν και ρωτούσαν:

— Καλέ, μήπως είδατε που βρίσκεται το λουλούδι με αυτό το άρωμα;

Τα φυτά ψάχνονταν για να δουν μήπως κι έφτιαξαν κανένα καινούργιο λουλούδι.

— Τους την έσκασες κορίτσι μου, μπράβο, μπράβο... Με την αξία σου έγι-

αυτό το λουλούδι που μοσκοβολάει. Αλλά όχι.

— Ζζζζζ είπε η μέλισσα μας. Καλημέρα σας.

— Καλημέρα σας, κοπιάστε στο λουλούδι μου, είπε η καινούργια γλάστρα.

Τότε όλες οι μέλισσες, όλες οι πεταλούδες και όλες οι γλάστρες γύρισαν το βλέμμα προς τη μεριά της καινούργιας γλάστρας. Ένα πανέμορφο, κάτασπρο λουλούδι βρισκόταν στην κορφή της. Έμοιαζε με αστέρι ή με αυτοκρατορική κορώνα. Αυτό είναι που μοσκοβολούσε.

Ο ήλιος που είχε ανέβει πια ίσα με τη στέγη της απέναντι πολυκατοικίας, έσκυψε στην αυλή της κυρά Καλλιόπης. Γελούσε ολόκληρος με κάτι τρανταχτά γέλια:

— Τους την έσκασες κορίτσι μου, μπράβο, μπράβο... Με την αξία σου έγι-